

STOP MET ZEUREN!

Vanaf het moment dat Nederland de voorwaarden bekend maakte waaronder zij bereid was Aruba (en de andere CAS-landen) van financiële hulp te voorzien, was het eiland te klein. Bijna alle politici voelden zich in hun kruis getast omdat HUN autonomie zou worden ingeperkt. Daarom werden er emotionele hetzes opgezet die de bevolking ervan moesten overtuigen dat Nederland de eilanden wilde rekoloniseren. Daarbij werd met geen woord gerept over het echte waarom van de Nederlandse voorwaarden.

Bestuurlijke onwil

Feitelijk zijn de Nederlandse voorwaarden voor hervorming niet nieuw. Volgens de Arubaanse premier komen die zelfs voor 80% overeen met de voorstellen die Arubaanse instituties en commissies zelf al recent, maar ook jaren en zelfs decennia geleden hadden ontwikkeld. Dat die nooit concreet werden uitgevoerd was uitsluitend het gevolg van politieke onwil. De politieke prioriteiten lagen meer in de uitvoering van het patronagesysteem en de verdiensten bij het verlenen van vergunningen. Daardoor is er al jaren sprake van onbeheersbare overheidsfinanciën, kennelijk frauduleus bestuur, tekortschietende infrastructuur en ambtelijke dienstverlening, falende kindbescherming en sociale zorg, achtergebleven onderwijs, enz.

Parlementair disfunctioneren

Ook het hoogste orgaan faalde in praktisch alle opzichten. Gelukkig zijn de politieke partijen die daar deel van uitmaken zich daar zelf het meeste van bewust. Niet voor niets benoemen zij voortdurend HUN eigen orgaan al decennialang als stempelparlement dat blindelings de opdrachten van de regering uitvoert. Alleen al het feit dat het er in haar hele (bijna 35-jarige) geschiedenis nog niet in is geslaagd om al was het maar één door de accountant goedgekeurde jaarrekening te behandelen spreekt voor zich. Want daardoor kan zij ook niet voldoen aan haar 'heilige' taak om begrotingen naar behoren te analyseren. Als zodanig falen twee van de drie pijlers van de Trias Politica. Daarmee ondermijnen zij onze democratische rechtsstaat!

Falende zorgplicht

Helaas heeft de enorme geldverspilling door de overheid ernstige gevolgen gehad voor belangrijke beleidsterreinen als de sociale zorg en het onderwijs. Deze werden stelselmatig genegeerd. 'Slecht-nieuwsberichten' werden zelfs de kop ingedrukt om te voorkomen dat bekend werd dat het niet allemaal koek en ei was. Zo verbood de toenmalige AVP-minister van Sociale Zaken in 2017 de publicatie van het rapport van Directie Sociale Zaken. Daaruit werd namelijk al te duidelijk in welke mate er sprake was van ongelijkheid en andersoortige sociale problemen. Ook in het onderwijs gold hetzelfde. Recent maakte de minister van Onderwijs bekend dat amper 25% van de Arubaanse studenten in Nederland ooit een diploma haalt en dat er onder hen grote tekortkomingen waren geconstateerd. Deze informatie was echter al meer dan 10 jaar geleden bekend maar daar werd niets mee gedaan! Zodoende werden zelfs al onze studenten misleid!

Lange lijst

Maar de lijst van tekortkomingen in het beleid en de uitvoering daarvan is veel langer. Een half vergane waterzuiveringsinstallatie, een nooit opgelost dumpprobleem, zieltogende overheidsbedrijven (Arubus, Serlimar), brieven van departementen die om hulp schreeuwen maar nooit beantwoord werden, gedoogbeleid op zoveel gebieden omdat harde beslissingen nooit werden aangedurfd. En de 'prestaties' zijn dusdanig mager, dat het (na jaren smeken) verschaffen van helmen voor de brandweer door de toenmalige minister van Justitie voorpaginanieuws was. Kortom, de Arubaanse politiek heeft, al meer dan 30 jaar, structureel een ongelofelijke wanprestatie geleverd en op grote schaal misbruik gemaakt van de vrijheid die HUN autonomie hen bood (om bijvoorbeeld niet naar behoren te presteren)!

Reflectie

Onder deze omstandigheid is het gezeur van (ex-)politici over 'de aantasting van HUN autonomie door Nederland' dan ook volslagen misplaatst, want...dat hebben zij helemaal en uitsluitend aan zichzelf te danken! Zij zouden dit rampjaar echter positief kunnen afsluiten door een uitgebreide reflectie over de mogelijkheden die het hen biedt. Zo zouden zij meer kunnen streven naar welzijn voor allen in plaats van welvaart voor weinigen. Naar algemeen belang in plaats van eigen belang. En het zou hen sieren om de mogelijkheid die hen nu door Nederland geboden wordt om alle hervormingen door te voeren die al lang geleden hadden moeten plaatsvinden met beide handen aan te grijpen en daar op positieve wijze medewerking aan te verlenen. Hopelijk maken in dit leerproces holle woorden plaats voor ferme daden volgens de leus 'presteren of kreperen'!